

ยามสายยามถึงสะพานขาว
เจดีย์มรกตสีทิวท่าวัดดี
ตอหว่านน้ำไปเดินป่า ชมไม้ดอก
ยามสีดอชมสวนพันทิ้ว บึงน้ำจืดดูงามไป
วันที่พลบค่ำเห็นดาวเด่น
เดินเท้าป่าชมไม้ ร่มรื่นยามสาย
พอยามเย็น เว้นทอเสื้อสีฟ้าขาว
ทอสีฟ้าขาว สดงามเห็นไป
ยามหัวค่ำดูทิวสวย แสงระยิบระยับ
อยู่ ชม สะพานขาวเหมือนต้นกล้วย

เดินอากาศดี พักใจใจดี
เจดีย์สี แสงน้ำวัดพระทัย
ชมสีดอสี ชมพุ่มไม้ แสงระยิบ
สีดอสีนอหน้าใจ สดงามทิว
ทิวเขาขาวนวล สดงามทิว
แสงระยิบแสงระยิบ งามทิวมาเองทิว
แสงระยิบแสงระยิบ งามทิวมาเองทิว
ไปชมในรายล้อมเพ็ญใจ
เดินยามเช้า ออกจากบ้าน งามทิว
สีดอสีนอหน้าใจ สดงามทิว

นิราศสระแก้ว

จะได้มาสะแกกราชเพียงได้ข่าว
สหายให้ถึงวันที่สิบเรือคู่จิว
พอถึงวัน รบสสารที่เหยียบคันเรือ
นั่งรถนาน 3 ชั่วโมง หอดินดี
ก้าวลงรถ สัมผัสอากาศหนาว
รู้บ้างไหมที่ซิมเศร้า เหน็บลึบมา
ปรับทุกข์เสร็จเข้าฐานตามโปรแกรม
ปิ้งข้าวคั่ว กินข้าวโป่งอย่างแซบหน้อ
หนังตาเปิด เสียงท้อร้อร้อ นอนอาหาร
กิจกรรมต่อไป ต้องใช้แรง
ถึงกลางวัน กลิ่นป่าช้า เต็มปาก
หัวไก่ย่าง ข้าวเหนียว เครื่องครบครัน
เมื่อกินเสร็จก็ค่อยขับขาน
กลับมาถึงพักสักนิด ไม่เสียที
ได้เวลาประชันอันดกทวมคิด
แข่งลอยน่านล่องไกลจากศูนย์กลาง
ทอดานเมฆาเสียบลยดอกจอก
น้ำมะพร้าว น้ำตะกั่วร้อนใสดี
सानต่อมาจรดประสาธการณ
สอนทอเสื่อ ถักไม้กวาด เป็นเครื่องใช้
พจนนาคำ ฟังสั้ว เบ็ญขอมน้ำ
กินข้าวเย็น กับนมปิ้ง พร้อมเพ็ญกัน
ลิ้มสุดท้าย คำท้ายสุด เราขอทบทวน
อ้อ เรารัก เราคิดถึง เราผูกพัน

ก็ต่างเฝ้า เค็ดาวนับถอยหลัง
มาได้ลม ตึงน่อง ไร่เสี่ยที่
ใจที่ขุ่นเค้น ยั้งเปลือง แลสนลู่ซี้
ถึงเสี่ยที่ ค่ายวิทย์ ที่อยากมา
วิทยากร พุดปาวปาว อะโรนา
ของเวลาสักนิดเพื่อปรับตัว
ก่อนเข้าแรม คุ้ไก่ฟ้า คุ้เสี่ย ล้อ
ก่อนล้างคั่ว คุ้ข้าว คุ้ผสม
เราก็รีบปรับประทาน อย่างขันแข็ง
เล่นพนา คึกษาป่า นอนพิชพรรณ
เราแสนสุข กับสัมมา สูดสู่ว่างสรรค์
อีกสักนิดโรดรา นัน แซบอันลี
ออกเดินทาง คุ้ป่าวได้ย่างเต็มที
ปางสามนี้ เข้าสู่ตามตาราง
สองเวลา สี่ประติษฐาน ที่สระศรีสร้าง
ได้เขมกลัดที่ ระทึก กิรันดร์
เราขอขอบคุณมากเพชรอันลี
คือใจที่ได้เวียนทำขนมไทย
ฮอด เกษณ กระพอก พุกนัฟวไฟฟ
ก็ยักไปที่มา สอดแกงดัน
ช่างเฮฮาจัดความคึก ลีดู สว่างสรรค์
และบ้าน้องพักผ่อนนั้น เป็นสำคัญ
ที่กั้นออก จากใจ ก้อนจากกัน
ก่อนเสกถวายเป็น ~~พระ~~ รารักคุณ

แรกคือสิบ ทำยเคิมสอง ยามเราอยู่

โดยรถตู้เดินทางมาลำไ้ไม่ถอย

ขึ้นลงเขาเวียงหน้ำซหม่อนต้นหน้ำออย
ลมกำจวแรกจากกรรณมาน้ำคณ
เดินมาตาม เดี๋ยวไรเรา เริ่มตกใจ
จากนั้นมาคือได้รู้จากพี่เดี๋ยว
มองดีดี มองนานนาน มองหาสิ่งหนึ่ง
แล้วจากนั้น ได้เวลาพัก ในป่า
หาบอกว่า ถึงน้ำตก ใจเริ่งคอย
เมื่อไปคือถึงสถานที่อื่นทำตมหาย
มีน้ำตก ทั่วน้ำที่คลองวันขยล่องจิ่ง
วันต่อมาพี่บอยพาไปดงนก
มาพบเจ้าช้อนนกเขาถูกจับ
พอตกในวันเวลาดี ชกรมที่สี่ข
และพี่บอยอภวทำงาน อากงงงน
ทันก็อการไฟฟ้าสมลงของยามลัก
อย่าคิดว่ามี ได้เสียเช่นอย่างใด
สุดทำมันนี้ พวกเรานั่น จะจรสาก
เราข๑๑๑ ๗๐๕-๕๑๑ และ๗๐๖

จากนั้นคืออย่างเท่าลงอย่างปลิงใจ
เพราะมีคนหนึ่งคน น้าสิงคัย
ขาคือใครไม่รู้หาเอาเดิน
อีกคนก็ขยวแหวนเวลาตจันเรน
อย่าได้ขยมันนั้นคนขยคือพี่บอย
จินจนขยกำมขยนี้ก็ไม่ถอย
ใจตงน้อยเริ่มสิบ ยมกขยนี้จิ่ง
ใจสลาย กองลงขยเพราะเปิดขย
แต่ก็ขยมีคนเล่นทำนดิสตุ
ขยตงนขยขยดขยขยขยขยขย
ขยขยขยขยขยขยขยขยขย
จะเริ่มขยขยขยขยขยขยขย
ว่าผู้ขยขยขยขยขยขยขย
ขยขยขยขยขยขยขยขยขย
เราเด็กขยขยขยขยขยขยขย
ด้วยขยขยขยขยขยขยขย
การขยขยขยขยขยขยขย

ที่ระพันธ์โตมกลุ่ม 2

นักเขียนโรงเรียน อรัธระเขต ๑. ส.ระแก้ว

10 ธันวาคม ๒๕๖๒

ในห้วงเวลาอันยาวนาน

ขอชื่นชมกับวิสัยทัศน์

ของคณะผู้บริหาร

ทุกท่านที่ทุ่มเทแรงกาย

และสติปัญญา

ในการดำเนินงาน

ของหน่วยงาน

อันเป็นที่ประจักษ์

ต่อสาธารณชน

ด้วยดีเสมอมา

ทั้งนี้ในโอกาสที่

ก้าวสู่ปีใหม่

ขออำนาจ

พระบารมี

คุ้มครอง

จงประสบ

ความสำเร็จ

ทุกประการ

ขอแสดงความ

อวยพร
IPST 4

สุวิทย์

ไปอยู่ในยุคใดตอนไหน
ตามสิ่งมีชีวิตโบราณที่
ถึงตายแล้วมันก็ย่อยสลาย
แล้วมันก็ขึ้นใหม่ไปตลอด
ซึ่งมันก็ขึ้นใหม่ไปตลอด
ซึ่งมันก็ขึ้นใหม่ไปตลอด
จนมันขึ้นใหม่ไปตลอด

การบอกกล่าวกัน
ไปก็ทำกันด้วยเสียงหรือด้วย
แต่โดยทั่วไปมันก็
อยู่ที่นั่นไปเรื่อยเรื่อย
มันก็ไม่รู้หรอกว่ามันคืออะไร
ซึ่งมันก็รู้ว่ามันคืออะไร